

Aturada de país: política i esport

written by Josep Novell | 15 d'octubre de 2017

Escric passats uns dies del primer d'octubre, i també de tots els esdeveniments que han succeït després, i sense saber ben bé què passarà i com passarà. Sóc jutge i oficial nacional de regates de la Federació Catalana de Vela i –de moment– jutge i oficial estatal de regates de la Real Federación Española de Vela.

La Federació Catalana de Vela tenia els passats dies 2 al 8 d'octubre l'encàrrec, junt amb dos clubs barcelonins, d'organitzar el Campionat d'Europa de Vela en la modalitat de la classe Laser. Per portar-ho a terme va nomenar els corresponents comitès de jutges (àrbitres) i auxiliars, també va posar-hi la seva infraestructura logística (instal·lacions al Fòrum, material, etc.), vaja, tot el necessari perquè fos un èxit. Fins aquí tot normal.

Però el primer d'octubre per a nosaltres va ser un dia senyalat, amb tota mena de dificultats, temors, èpica i tossuderia vam fer el que vàrem dir que faríem, anar a votar.

Els que ens amenaçaven que no ho faríem, humiliats per la seva poca traça, varen treure el «sant cristo gros», és a dir, van aplicar la llei de la força: policia nacional i guàrdia civil van fer ús de les pitjors receptes de la violència indiscriminada, sense mida ni proporció, i no ho dic jo, sinó també tota la premsa mundial i polítics de tots els colors en els arcs parlamentaris internacionals.

Davant aquesta reacció violenta i desmesurada, el dia 3 es va convocar l'anomenada «Aturada de País». La Federació Catalana de Vela com altres federacions i clubs, seguint el manifest de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), s'hi va adherir tancant les seves instal·lacions i oficines en el Port

Oímpic de Barcelona.

La Unió de Federacions Esportives de Catalunya, com una de les entitats impulsores de la Taula per la Democràcia, crida al conjunt de la societat catalana a mobilitzar-se

Les entitats integrants de la Taula per la Democràcia condemnem enèrgicament la violència exercida per part de les forces de seguretat de l'estat per intentar impedir el referèndum de l'1 d'octubre.

Les actuacions policials per desallotjar violentament els milers de persones que s'han aplegat en els col·legis de Catalunya i per requisar el material per a la votació són absolutament inadmissibles i són una violació de drets civils i polítics i de la convivència de la societat catalana. A hores d'ara ja portem més de 750 persones ferides.

La Taula per la Democràcia expressa la solidaritat i l'afecte a totes les persones ferides i desitja que es recuperin ben aviat, alhora que considerem que aquests fets mereixen una resposta contundent. Constatem la vulneració dels drets fonamentals i les llibertats democràtiques que s'estan produint per part del Govern i els organismes de l'Estat.

Per tot això, fem una crida al conjunt de la ciutadania de Catalunya, en la seva pluralitat i diversitat, a la defensa d'un marc democràtic que tingui per principi el diàleg i no la força, la política i no l'autoritarisme, el respecte i no la intolerància. La unitat és la millor defensa de la democràcia.

Com a resposta a la greu vulneració de drets i llibertats viscuda durant el dia d'avui,

· Convoquem a la ciutadania de Catalunya avui a les 12 hores, a concentrar-se davant de tots els centres de treball i davant dels ajuntaments. A Barcelona, també es farà concentració a la plaça Universitat.

· Convoquem a tota la societat, patronals, empresaris/es, sindicats, treballadors/es, autònoms, entitats, institucions i tots i totes les ciutadanes de Catalunya a una ATURADA DE PAÍS el dimarts dia 3 d'octubre.

Fem una crida al conjunt de forces polítiques i socials de l'Estat Espanyol i d'Europa per a què facin tot allò que sigui necessari per garantir els drets fonamentals i les llibertats de la ciutadania de Catalunya.

Sortim al carrer, donem una resposta pacífica, contundent i democràtica. No tolerarem cap més agressió. Exigim la immediata retirada dels cossos policials.

**ATUREM EL PAÍS
CATALUNYA, UN SOL POBLE**

Comunicat UFEC sobre l'aturada de país

Adhesió de la Federació Catalana de Vela a l'aturada de país

Tot l'equip tècnic encarregat de tirar endavant el Campionat Europeu van decidir, davant la gravetat dels fets del dia 1, sumar-se a la mateixa decisió de la Federació, i decidiren que el dia 2 d'octubre (primera jornada de la competició) no hi hauria proves, comproment-se a recuperar-les en els dies següents, i així es va comunicar als participants.

En aquí comença el problema, la majoria, de millor o pitjor grat, van acceptar i comprendre el perquè de la situació, però un grup de competidors de federacions autonòmiques espanyoles, no van entendre ni van voler comprendre la decisió dels comitès tècnics. Els insults a Jofre Rabadà, capdavanter de l'equip de jutges, no van trigar a sortir acompanyats quasi sempre d'actituds *xulesques*. De «sois la escoria del deporte», «ahogados os queremos ver», «nazis y dictadores», i així tota mena de recordatoris, fins i tot a la família, especialment a les mares. Es va arribar a posar en dubte l'honorabilitat de Josep Maria Van der Ploeg, medalla d'or per Espanya en els Jocs Olímpics del 92.

I és clar, estem on estem i qualsevol motiu és bo per treure a relluir la frustració –i perdoneu-me la «mala llet». Menys d'una hora després de fer-se pública la decisió, el digital de l'ABC de Madrid, per mitjà d'un tal Pedro Sardina, ja ens etzibava allò de «no mezclar deporte y política», negant el que tot el món havia vist i condemnat, demanava dimissions i sancions tant pel president de la Federació Catalana com pel tècnic Jofre Rabadà, per fer seguidisme de la política catalana. No va ser sols l'ABC, la Gaceta Náutica de Mallorca, el Marca i altres van manifestar-se en el mateix sentit. A Catalunya, La Vanguardia i el Mundo Deportivo per mitjà del periodista Jaume Soler va donar una visió real i acurada dels fets.

Però aquesta posició gregària va tenir seguidors, els insults van continuar a les xarxes socials; la Federación Española de Vela, en un comunicat oficial va mostrar el seu desacord amb la Federació Catalana i els seus tècnics, va anunciar possibles sancions; l'esmentat Pedro Sardina demanava a la presidenta de la Federación Española la destitució del seu vicepresident i president de la Catalana, Xavi Torres, i també de tots els membres catalans de la seva Junta i de la Comissió Delegada, sense oblidar-se d'inhabilitacions i sancions de 4 anys pel cap baix. En el mateix sentit, públicament ho feia el president de la Federación Extremeña, com també altres a títol personal, era allò d'aprofitar l'ocasió.

Júlia Casanuevas, presidenta que deu el càrrec als vots de la representació catalana a l'assemblea que la va elegir, davant el fet de perdre el suport català, ha contemporitzat i ha donat llargues al tema deixant-lo per una propera assemblea, que no ha convocat i que de moment no té dia, potser per allò de deixar passar els dies per veure si el tema es desinfla. No sé per què però aquesta actitud recorda a posicions de governants de tots coneguts.

I així està el tema, però sí que vull remarcar que he trobat a faltar un reconeixement explícit de suport i assumptió dels

fets per part de la cúpula de la Federació Catalana, i especialment del president del Comitè Tècnic de Jutges i Oficials de Regata de la Federació, que és qui va fer els nomenaments d'en Jofre Rabadà i la resta membres de l'equip (i si no va ser ell, qui fos que assumeixi la seva responsabilitat). Tot l'equip de tècnics (menys un) van signar un document de solidaritat i el seu acord total amb qui era el cap.

Volia escriure més endavant i amb un desenllaç ja definit, però sembla que la cosa va per llarg.

Un cop més la frustració d'alguns s'ha barrejat amb l'esport, no suporten "que els catalans fem coses" i tot allò que representem en el món esportiu; no han paït encara que a Barcelona hi va haver Jocs Olímpics i a Madrid els hi han denegat tres vegades, no volen reconèixer que sense els catalans l'esport espanyol no tindria ni la meitat de la valoració actual, no saben ni volen saber que la majoria dels esports actuals es van començar a practicar a Catalunya, i podria continuar.

Potser per aquest article seré expedientat, però sabeu què? Ja no ve d'aquí.